

Arrest

nr. 201 010 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 13 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Senegalese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 27 augustus 1981 in Dakar. U woont uw hele leven in het gehuurde familiehuis in Darou Salam 1, Pikine, Dakar, waar ook onder meer uw ouders, B.S. en M.M.T., en uw oudere broer, A.B. wonen, behalve wanneer u in 2001 een militaire opleiding in Saint-Louis volgt. U bent erna, tot 2003, gendarme in Dakar, waarna u zich richt op kleermaker zijn, commerciant in computeronderdelen en kunstschilder.

U werkt via online annonces en verkoop op de markt voor uw computeronderdelen en u verkoopt uw schilderijen op toeristische sites. In 2014 leert u M.T. kennen op de Marché Zing in Pikine, ze is er kleermaakster, jullie worden verliefd en beginnen een relatie. M.T. is een telg van de belangrijke Tijane-familie Tall, haar vader is U.T., een afstammeling van de stichter van de Tijane, Sheikh Umar Fotiyou Tall, en de familie heeft dus veel invloed in Senegal omdat ze de marabou's van de tariqa zijn. Uw eigen familie is ook Tijane, maar behoort bij de talibés. M.T. woont bij haar ouders U.T. en A.F. en haar broer Ma.T. in de buitenwijk Thiaroye. U ontmoet haar ouders tweemaal, de tweede maal vraagt U.T. wat uw bedoeling is. Wanneer u zegt dat u van zijn dochter houdt laat hij zijn afkeur duidelijk blijken. Hij wilt dat M.T. huwt met iemand van hun niveau, u gaat nog éénmaal terug naar haar ouderlijk huis, in 2016, en wordt dan bedreigd door haar broer Ma.T.. U heeft seksuele betrekkingen met M.T. in uw eigen kamer, maar uw vader laat ook blijken dat hij niet akkoord is, dus erna heeft u betrekkingen met M.T. in huizen van vrienden. In 2016 bekomt u een Schengenvisum op de Italiaanse ambassade in Dakar, met de hulp van uw zakenpartner M.D., een Senegalees die vaak in Italië verblijft. U gaat er computeronderdelen bekijken met M.D. om later over te brengen naar Senegal. Het visum is geldig voor een periode van 15 dagen, u reist via Brussel naar Italië, waar u vooral in Palermo bent. Na 12 of 13 dagen keert u terug naar Senegal. Uw werkrelatie met M.D. loopt slecht af omdat hij de onderdelen uiteindelijk verkoopt aan een verwant van hem. Op 10 december 2016 vertelt M.T. u dat ze zwanger is, de echo wijst uit dat ze iets meer dan een maand zwanger is. U wilt het kind houden, maar M.T. overtuigt u dat ze een abortus wilt. Een kind buiten het huwelijk zou een smet zijn op de eer van haar familie en haar familie zou een huwelijk tussen jullie niet accepteren. U gaat dus akkoord, M.T. stelt u de dokter voor die de abortus zal uitvoeren, dokter Th. en u betaalt de 100 000 francs. U weet niet waar de abortus zelf uitgevoerd wordt, het is op 15 december 2016. M.T. verliest echter veel bloed en zo komt haar familie te weten dat ze een illegale abortus ondergaan heeft. M.T. belt u om te zeggen dat haar familie klacht heeft ingediend op het commissariaat van Thiaroye, tegen u en de dokter. De dokter is gearresteerd. U duikt onder op 20 december 2017 en u beschouwt dit als het einde van uw relatie met M.T.. U gaat eerst naar uw vriend A.B.S. die in Keur Massar, in Dakar woont, maar omdat dit te dichtbij is gaat u naar de regio Thies, op een uur rijden van Dakar, bij uw vriend, Ma.Di.. U krijgt van uw oudere broer A.B. te horen dat de politie is langs geweest en ook de talibé van de Tallfamilie. Ma.T. heeft zijn talibé ingelicht en zo is het geweten dat u verantwoordelijk bent voor de abortus van M.T.. Omdat u niet weet hoe ernstig de bedreigingen zijn besluit u Senegal te verlaten. Een smokkelaar, meneer D., met wie u in contact komt via uw kunstcollega Abass Ndoye, maakt u een vals Senegalees paspoort op de naam van W. en u vliegt op 2 februari met Brussels Airlines, naar Brussel, alwaar u op 3 februari 2017 aankomt en op 10 februari 2017 asiel aanvraagt. Het laatste dat u hoort van M.T. is dat ze door de invloed van haar familie niet vervolgd wordt en dat ze is uitgehuwd.

Om uw asielaanvraag te ondersteunen dient u volgende documenten in; Rijbewijs, uitgeschreven in Beersel, België geldig van 25.08.2017 tot 24.08.2017, waarop vermeld staat dat u een rijbewijs B verkrijgt op basis van X (geldig van 12.08.13 tot 24.08.2018), "Carte Nationale d'Identité" (X) "République du Senegal", geldig van 16.03.2009 tot 16.03.2019.

B. Motivering

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling zoals bepaald in de Geneefse conventie noch voor het statuut van subsidiair beschermde. U gaat dan ook over tot vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen omtrent de door u ingeroepen asielmotieven. Nochtans wordt u vanaf het begin van het gehoor gewezen op uw plicht om de waarheid te vertellen (CGVS p. 2) en wordt u verderop uitgelegd dat u verzaakt aan uw medewerkingsplicht (CGVS p. 16) en krijgt u de kans om een inzicht te geven in de werkelijke redenen van uw komst naar Europa en de waarheid te vertellen (CGVS p. 22).

Vooreerst zijn er **grote vraagtekens te plaatsen bij uw verblijf in de Europese Unie en hiermee samenhangend uw definitief vertrek uit Senegal op 2 februari 2017 en uw aankomst in België op 3 februari 2017 (CGVS p. 8). Dit is des te essentiëler, gezien u uw asielmotieven situeert in de periode december 2016, in Dakar, Senegal (CGVS p.7, p. 13).** Zo blijkt immers uit de objectieve informatie over uw persoon (zie administratief dossier) dat u over een Senegalees paspoort (X), dat geldig is tot 4 mei 2019, beschikt waarmee u een Italiaans visum C voor de Schengenzone bekomt (ITA028780805) in de Italiaanse diplomatieke post in Dakar op 24 mei 2016. Dit visum is geldig voor een periode van 6 dagen in de periode van 25 mei 2016 tot 14 juni 2016. U verklaart zelf dat u uw vingerafdrukken gegeven heeft op de Italiaanse ambassade (CGVS p. 12), aan de welke deze informatie via het PRINTRAK-systeem gelinkt is (zie administratief dossier). Het CGVS kan er dus van uitgaan dat deze informatie correct en pertinent is.

U stelt dat u al eerder in Europa bent geweest, in Italië, in de periode eind mei - begin juni 2016 (CGVS p. 6) om er met uw zakenpartner M.D. computeronderdelen te bekijken (CGVS pp. 8-9), u stelt dat het visum 15 dagen geldig is en dat u na 12 à 13 dagen terugkeert naar Senegal (CGVS p. 6). Opmerkelijk, wanneer u gevraagd wordt wanneer u terugkeert naar Senegal heeft u het plots over april (CGVS p. 6), iets wat u verderop herhaalt, namelijk een terugkeer vanuit Italië in begin april (CGVS p. 11). Hierop volgt de volgende veelzeggende quote; "Maar nu heeft u al drie verschillende maanden gegeven, mei, juni en april, 12 dagen kunnen niet over 3 maanden zijn, u heeft zelfs al gezegd aangekomen eind mei en begin april vertrokken. Misschien heb ik me vergist, ik ben eind mei toegekomen en begin april vertrokken. Kent u de kalender? Ja goed Maar nu mist u dus weer, tenzij het in een ander jaar is, begin april is voor eind mei, natuurlijk, dus dat is erg vreemd? Ja, april, dus het is eind april, begin mei, u heeft gelijk, ik ben daar geweest, eind van de maand, en begin andere maand. Ok, maar de objectieve informatie over uw persoon, zegt dat u een visum voor 6 dagen, heeft, gekregen eind mei, voor de periode eind mei, midden juni 2016 Het was 15 dagen. (CGVS pp.11-12)". U kan immers geen duidelijkheid scheppen in de exacte periode waarop u eerder in Europa bent, noch over de exacte periode van de geldigheid van uw visum, daar gaat u ook over tot verklaringen die niet kloppen met uw administratief dossier. **Echter, vooral niet over uw terugkeer in 2016. U gaat over tot tegenstrijdige en vage verklaringen hieromtrent.** Zo stelt u dat u in 2016 via Brussel vliegt naar Italië, u weet eerst de maatschappij niet, maar dan stelt u dat het Brussels Airlines moet zijn omdat dat het "vaakst" zo is (CGVS pp. 9-10) waarna u van Brussel naar Italië een Ryanair-vlucht neemt. U wordt er dan ook al op gewezen dat het vreemd is dat u weet welke maatschappij het "vaakst" vliegt maar niet welke maatschappij u zelf gebruikt. Daarbij komt dat u de kans krijgt in detail uit te leggen hoe u, in 2016, terugkeert van Italië (CGVS pp. 12-13), maar u raakt niet verder dan uiterst oppervlakkige verklaringen, uw zakenpartner brengt u naar de luchthaven, maar u weet niet dewelke, en u neemt de vlucht, die 8 uur duurt, alleen, maar u weet niet met welke maatschappij. Dit is bezwaarlijk een gedetailleerde uitleg te noemen. Wanneer u op de ongeloofwaardigheid van de terugkeer gewezen wordt, verandert u uw verklaringen niet (CGVS p. 12, p. 22).

Bovendien is het duidelijk dat u informatie over uw persoon wenst achter te houden. U stelt dat u legaal reist in 2016 (CGVS p. 8), en zelf naar de ambassade van Italië gaat, eind mei 2016, maar dat uw vriend M.D. u de weg toont. M.D. woont in Italië maar u weet niet waar (CGVS p. 9). U heeft uw eigen paspoort gebruikt voor dit visum, het paspoort dat dus nog geldig is (cf. supra), maar u gaat de vraag over de geldigheidsduur uit de weg (CGVS p. 9). U beweert het in "omstandigheden" verloren te zijn (CGVS p. 8, p. 13, p. 16), maar u stelt letterlijk dat u niet weet hoe of waar dit gebeurt (CGVS p. 16). Echter, u dient uw Belgisch rijbewijs in (zie administratief dossier), dat u bekomt op basis van uw Senegalees rijbewijs dat u een tweetal maand voor de datum van het gehoor (2 oktober 2017) opgestuurd wordt, omdat uw oudere broer, A.B. (CGVS p. 8) het vindt (CGVS p. 16), nochtans stelt u zelf eerder dat uw broer uw "papieren" gezocht heeft en niets gevonden heeft (CGVS p. 13). Er op gewezen dat het voor u wel goed uitkomt dat uw rijbewijs gevonden wordt, maar uw geldig paspoort niet, stelt u, ontwijkend, dat er misschien niet goed gezocht is (CGVS p. 16). Dit komt des te beter uit omdat u stelt dat er bewijzen voor uw terugkeer vanuit Italië naar Senegal, in 2016, in het paspoort staan (CGVS p. 13). **U heeft immers niets om dit te bewijzen, geen tickets noch bevestiging van de vlucht (CGVS p. 13).** Daarbij komt dat u ook omtrent uw reis, in februari 2017, naar België tegenstrijdige verklaringen aflegt. Het CGVS legt de nadruk op het feit dat u in het begin van het gehoor een datum aanpast ten opzichte van uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en dat u de kans krijgt het over andere eventuele fouten te hebben, maar stelt dat er geen zijn (CGVS p. 3). Echter, op de zetel van het CGVS verklaart u dat u in februari '17 met Brussels Airlines naar België reist, en u een vals Senegalees paspoort gebruikt onder de naam W. (CGVS p. 10). Op de DVZ heeft u echter verklaard dat u de naam van de luchtvaartmaatschappij niet weet en dat u de grens overschreden heeft op een legale manier, met uw eigen identiteitskaart (Verklaring DVZ punt 31). **Uw verklaringen kunnen dus niet meer tegenovergesteld zijn.** Wanneer u hier op gewezen wordt (CGVS pp. 10-11), probeert u, ook hier, de verantwoordelijkheid te ontlopen, maar stelt u opnieuw dat u legaal gekomen bent, wat toch niets te maken heeft met het hebben van een vals paspoort; "De eerste keer heeft u verklaard dat u met uw eigen identiteitskaart gereisd bent naar België, u heeft het nergens over een vals paspoort? Ik heb de vraag niet goed begrepen. Dus nu heeft u gezegd dat u naar België gereisd bent met een paspoort op de naam W.? Ja klopt Dus de eerste keer heeft u gezegd dat u legaal reisde op 2/2/2017 met uw id.kaart en u heeft het niet over paspoort Op de luchthaven, kan met niet passeren, met een simpele id.kaart, ze vragen u een paspoort, de persoon vroeg me welk document ik had. Maar de vraag is nochtans erg specifiek, u heeft gezegd, op de vraag hoe de grens overschreden wordt, legaal met mijn identiteitskaart Dat verwondert me, die dag, heeft men gevraagd en ik zei, ik ben legaal gekomen. U heeft toen ook gezegd dat u van Dakar, naar Brussel de naam van de luchtvaartmaatschappij niet weet Mijn tweede reis Ja? Nu weet ik het terug, Brussels airlines, dat is de enige die ik kon nemen."

U wordt er dan ook op gewezen dat het CGVS het helemaal niet aannemelijk acht dat u in de periode december 2016, wanneer uw asielmotieven zich afspeelden, in Senegal bent, gezien uw verklaringen over uw terugkeer vanuit Italië in 2016 én uw komst naar België, vanuit Senegal, in 2017, bol staat van de tegenstrijdige en vage verklaringen (CGVS pp. 21-22), en u dus geenszins aantoont op dat moment in Senegal te zijn, maar u wijzigt uw verklaringen niet.

Daarbij komt dat uw asielmotieven op zich tevens doorspekt zijn met vage en tegenstrijdige verklaringen. Zo past u bij het begin van het gehoor (CGVS p. 3), de datum waarop u gehoord heeft dat uw vriendin M.T. (CGVS p. 13) zwanger is aan van 10 oktober naar 10 december. Nochtans staat er in uw Vragenlijst CGVS enkel vermeld dat het in "10-2016" is (zie vragenlijst CGVS punt 5). Opmerkelijker is het dat u verderop stelt dat uw relatie eindigt op 10 november, dus voor de datum waarop M.T. u vertelt dat ze zwanger is, waarop u dit meteen aanpast naar 20 december 2016 (CGVS p. 7). Om nog verder, opnieuw, te stellen dat u op 10 december hoort van de zwangerschap, M.T. op 15 december de abortus uitvoert en uw relatie eindigt op 20 december, namelijk de dag dat u vlucht (CGVS p. 14). **Hoewel het om beperkte tegenstrijdigheden gaat, wijst dit aanpassen van data toch, in combinatie met uw andere weinig geloofwaardige verklaringen, in de richting van geconstrueerde asielmotieven. Echter, ook de context van uw relatie kan u niet aannemelijk maken.** M.T. is de dochter van U.T., en bijgevolg dus een telg van de invloedrijke Tijanefamilie Tall, namelijk een rechtstreekse afstammeling van de stichter van de Tijane tariqa Sheikh Umar Fotiyou Tall (CGVS p. 18). De familie heeft erg veel invloed in Senegal (CGVS p. 15, p. 21, p. 23) als deel van de eerste moslimbroederschap in Senegal, de Tijane (CGVS p. 13), en heeft dus, marabouts zijnde, veel talibés (CGVS pp. 18-19). Uw eigen familie, en bijgevolg u dus ook, zijn Tijane en dus talibés van de Tall-familie (CGVS pp.18-19). Net omdat zij van de tariqa zijn en u talibé bent, is Umar tegen jullie relatie gekant, maar wilt hij zijn kinderen geven aan mensen op zijn niveau (CGVS p. 19). **U overstijgt echter nooit de oppervlakkige verklaringen.** U stelt dat M.T. hierdoor immers niet vrij is, zoals andere vrouwen in Dakar (CGVS p. 22). Echter blijkt dat ze zich vrij in Dakar kan verplaatsen, want u heeft seksuele relaties met haar in uw eigen huis in Pikine (CGVS p. 5, p. 19), in een andere wijk, dan waar zij woont, ze woont namelijk in Thiaroye een buitenwijk van Dakar (CGVS p. 14), of bij vrienden. Tevens werkt ze als kleermaakster op de Marché Zing in Pikine, waar u haar dan ook leert kennen in 2014 (CGVS p. 17, p. 22). Het feit dat ze werk heeft, u haar in het openbaar kan leren kennen, en met haar kan afspreken toont toch een zekere vrijheid aan. Bovendien, wanneer u gevraagd wordt de invloed van de familie Tall in detail uit te leggen, houdt u het vaagweg op dat ze machtig zijn (CGVS pp. 21-22), u wordt dan ook gevraagd naar persoonlijke bewijzen over de invloed van de vader van M.T., U.T., maar u houdt het er op dat hij religieuze ceremonies, de moulad organiseert en daarom invloed heeft (CGVS p. 23), waarmee u op geen enkel moment de vage en algemene verklaringen van het stellen dat de Tijane invloed hebben in de pers en de politiek (CGVS p. 20) overstijgt. Verder, u stelt dat M.T., de telg van een erg religieuze familie, u overtuigt om een abortus te laten uitvoeren en u het eerst zelf niet wilt. Ze overtuigt u door te stellen dat het hebben van een kind buiten het huwelijk haar familie en de hele tariqa, broederschap, zou bevuilden en u gaat akkoord omdat de islam geen kind buiten het huwelijk accepteert (CGVS pp. 17-18). Wanneer u gevraagd wordt wat de islam over abortus zegt (CGVS p. 18), antwoordt u erg vaag door te stellen dat het volgens sommige predikers mag en volgens andere niet. Gezien u zichzelf als een praktiserende gelovige omschrijft (CGVS p. 6) en gezien de context van uw vervolging, namelijk met oorsprong door een invloedrijke Tijane-familie (CGVS p. 13), zou u hier toch een sluitender antwoord op moeten kunnen geven. Het is bovendien **weinig aannemelijk dat u akkoord gaat met een abortus**, om verschillende redenen, zo wordt u eerder in 2016 al bedreigd door de broer van M.T., Ma.T., die de rechterhand van de vader in de tariqa is, omdat u nadat Umar al gezegd had dat u niet meer naar hun familiehuis mocht komen er toch nog gaat en u de relatie niet stopzet (CGVS pp.18-20). Gezien het feit dat u dus al op de hoogte bent mogelijke consequenties van afwijkend gedrag hierop, is het aborteren van de vrucht van jullie seksuele betrekkingen een risicovolle onderneming. **Daarbij komt nog dat u zelf stelt kinderen te willen (CGVS p. 7), dat u werkt en dus een familie kan onderhouden (CGVS p. 21), dat u zelf stelt te willen huwen met M.T. en er al over gepraat te hebben (CGVS p. 17) en dat u stelt dat dit, legaal, zonder het akkoord van de ouders kan in Senegal (CGVS pp. 20-21).** Allemaal verklaringen die er op wijzen dat jullie kunnen huwen en het kind dus legaal kunnen krijgen. Ook hier gaat u echter de verantwoordelijkheid uit de weg (CGVS pp. 20-21); "In Senegal, voor de wet, moet er het akkoord zijn van de ouders om te huwen?Nee, ik heb het gezien, dat het gaat zonder akkoordDus waarom deed u dat niet?Ik kon het niet Waarom niet? Er zijn zaken die ik wil behouden in mijn cultuur, zelfs als ik het zou willen, zij het meisje zou het niet accepteren, want er zijn zaken die heilig zijn bij moslims.Maar een abortus is toch een veel grotere schande in een conservatieve gemeenschap dan dit alles?Ja het is belangrijk bij hen. Dus ze wil niet huwen met u omdat ze het akkoord van haar vader niet heeft, maar ze wil zich wel laten aborteren? Ze weigert niet te huwen met mij, het zijn haar ouders die het niet willen, dus we verborgen onze seksuele relaties.

Maar u heeft net nog gezegd dat zij het nooit zou aanvaarden een huwelijk zelfs als u het zou willen? Zij aanvaardt het niet, want volgens haar cultuur en haar familie waar ze deel van uitmaakt, ze doen het niet. Maar ze zouden toch nog minder een abortus doen? Ja, dat is waar huwen is minder erg, als ze het hadden aanvaard om haar me te geven, dan was dit alles niet gebeurd.” **U verandert uw verklaringen in functie van de vragen van de behandelende ambtenaar, wat al niet geloofwaardig te noemen is op zich, maar vooral blijkt hier dat een huwelijk tussen u en M.T., voor de familie, minder erg zou zijn dan een abortus.** Het is dan ook niet consequent te noemen dat een abortus een dergelijke schande op de familie doet neerdalen (CGVS p. 20) maar Mar de talibé op de hoogte stelt (CGVS p. 19), van wat er gebeurt is en wat uw rol er in is, waardoor de familie de schande **zelf in de openbaarheid brengt**. U heeft het er over dat ze M.T. uithuwelijken om de schande te verbergen, maar dat houdt niet tegen dat ze al klacht bij de politie ingediend hebben tegen u en de dokter die de abortus heeft uitgevoerd (CGVS p. 13). U stelt immers ook zelf dat u niet weet hoeveel talibé het weten en waar die zijn in Senegal, ze zijn immers “overal” (CGVS p. 20, p. 22), wat toch wijst op een groter aantal, in combinatie met de invloed die de familie zogenaamd heeft (cf. supra). U wordt hier dus op gewezen, dat alles weinig discreet verloopt door de familie Tall, hierover zegt u onder meer het volgende (CGVS p. 20); Dus er is die erg belangrijke religieuze familie volgens u in Senegal, hun dochter is zwanger, buiten het huwelijk, dat mag niet van de islam, u zegt het is een schande, ook de abortus, maar dus ze hebben het gezegd aan al hun talibé. Zij zeggen het niet tegen iedereen, maar Marr, heeft me al meerdere keren bedreigd, hij zegt het aan de talibé, om alles te doen, om me problemen te creëren. Zo is alles ontploft, want je kan niet weten wie van de talibé het gezegd heeft [...] “Maar er is al niet veel meer te verbergen aan? Het is al in het openbaar? Zij hebben haar genomen om het te verbergen, maar was niet zo, want de talibé weten het.” **U doet dus in feite niet meer dan zelf de grote discrepantie tussen het zogenaamd beschermen van de familie-eer en het bedreigen van uw persoon te bevestigen. Dit alles is dermate inconsequent te noemen dat het verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven**

Wat ook wijst op geconstrueerde asielmotieven is dat u letterlijk stelt dat u de wet omtrent abortus pas in België opzoekt, waarbij u de wet letterlijk lijkt te citeren (CGVS p.15), terwijl u, in Senegal, bijna twee maand ondergedoken leeft en in die periode door de politie gezocht wordt omdat u meehelpt aan een illegale abortus (CGVS pp. 13-16). Ook dit is dus weinig geloofwaardig te noemen. Bovendien stelt u verderop dat u wel weet dat het illegaal is om een abortus te plegen moment dat jullie beiden akkoord gaan om een zwangerschapsonderbreking uit te voeren (CGVS p. 21), wat er toch op wijst dat u de wet dan al moet gekend hebben. Ook hier zijn uw verklaringen dus tegenstrijdig. Bovendien blijft u erg vaag over de context van de abortus, u kan slechts vaagweg de naam van de arts, Th., en het betaalde bedrag geven, namelijk 100 000 francs, maar u weet niet waar de abortus is uitgevoerd, u weet ook niet wat M.T. en de arts besproken hebben, en u stelt dat M.T. wel “problemen” gehad heeft door de abortus, maar dat die niet zijn blijven duren door de invloed van haar familie. U haalt bovendien niet aan waarom M.T. dan veel bloed verloren zou hebben (CGVS pp. 13-16). **Gezien de preciaire context, de druk van de familie van M.T. en het feit dat deze abortus net aan de oorzaak van uw problemen ligt (cf. supra) is het weinig aannemelijk dat u ook hierover zo op de oppervlakte blijft.** Dit is niet het enige waarover u vaag blijft, zo bent u sinds 2014 (CGVS p. 17), “heel erg” verliefd op M.T., dus het gaat om een relatie van twee jaar (CGVS p. 17), maar u kan slechts zeggen dat u op haar verliefd bent omdat ze een vrouw is, mooi is, goed en schoon is (CGVS p. 17, p. 22), hoewel u verschillende kansen krijgt. Uw relatiebreuk verloopt ook niet met een gesprek, maar in uw cultuur is het volgens u gewoon een breuk wanneer u weggaat (CGVS p. 17). De enige concrete informatie die u geeft is dat ze in 1995 geboren is, en dat ze kleermaakster is op de Marché Zing (CGVS p. 17, p.22), gezien de context, alweer, vaag te noemen. Bovendien stelt u zelf niet te weten in welke mate de bedreigingen die Ma.T. en zijn talibé aan uw adres uiten erg zijn (CGVS p. 22), wat aantoont dat u de situatie niet eens opvolgt. U weet ook niet zeker of er een arrestatiebevel is uitgeschreven door de politie en u heeft hier geen bewijzen van, enkel dat uw grote broer het gezegd heeft (CGVS p. 20). Tot slot, duikt u bijna twee maand onder, in dezelfde stad als waar u vervolgd wordt, en is het verste waar u gaat, een regio op één uur rijden van Dakar (CGVS pp. 14-15), wat toch ook allemaal vaag te noemen is.

Het CGVS concludeert dus dat u op geen enkel vlak kan aantonen dat uw asielmotieven waarheid bevatten, en dat het hoogst aannemelijk te noemen is dat u op het moment van deze motieven niet eens in Senegal aanwezig bent. Deze vermoedens worden versterkt door het feit dat u duidelijk informatie wil achterhouden voor de Belgische overheid en door de vage, tegenstrijdige en geconstrueerde natuur van uw asielmotieven op zich.

De door u voorgelegde documenten, met name een rijbewijs, uitgeschreven in Beersel, België geldig van 25.08.2017 tot 24.08.2017, waarop vermeld staat dat u een rijbewijs B verkrijgt op basis van X(geldig van 12.08.13 tot 24.08.2018) en een "Carte Nationale d'Identité" (X) "République du Senegal", geldig van 16.03.2009 tot 16.03.2019 tonen uw identiteit aan die hier niet meteen wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 november 2017 een schending aan van "artikel 1, §A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 aangezien het asielrelaas van de verzoeker houdt direct verband met criteria voor het verkrijgen van asiel ; en/of artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

In geval van terugkeer stelt verzoeker te vrezen om slachtoffer van mishandelingen te worden door het gezin van M.T., alsook door de autoriteiten, omwille van de illegale abortus ondergaan door M.T. en de verboden relatie tussen hem en M.T.. Hij voegt eraan toe dat een buitenhuwelijkse relatie verboden is door hun godsdienst.

Verzoeker stelt dat zijn vrees verband houdt met de Conventie van Genève, "in het bijzonder op grond van zijn politieke en godsdienstige overtuigingen".

Verzoeker verwijst in dit verband naar de motivering van de Raad "omtrent de ruimte uitlegging van het politieke criterium zoals voorzien in het Vedrag van Geneve (arresten n° 29.108 dd. 25 juni 2009, n° 29.224 dd. 29 juni 2009 en n° 65.678 dd. 22 augustus 2011)" en haalt deze ook aan in het verzoekschrift.

Verzoeker haalt aan dat er "geen informatie over de situatie van «enceinteurs » in Senegal is in het administratief dossier. We zijn van mening dat een paralel met de situatie van « enceinteurs » in Guinee kan worden getrokken. Uit deze informatie blijkt uit dat de buitenhuwelijkse relatie verboden zijn. Met dit verband verwijzen we naar een arrest van Uw Raad (arrest n°X)".

Het verzoekschrift meent dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden voor verdere onderzoeken.

Verzoeker stelt andermaal dat een terugkeer naar Senegal onmogelijk is voor hem. Hij voegt eraan toe dat de motivering van het CGVS onvoldoende is om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker in vraag te stellen en stelt dat, indien de Raad zou besluiten dat er twijfel is, het principe van de voordeel van de twijfel dient toegepast te worden (arrest n° X dd. 29 juni 2009).

Verzoeker stelt voorts nog algemeen: "De motivering van de bestreden beslissing rust echter op een appreciatiefout. Verzoeker dient door België beschermd te worden. Voorts, als het geloofwaardigheid examen die normaal gezien wordt uitgevoerd een noodzakelijk etappe is om na te komen of de verzoeker bescherming zou moeten krijgen, is het ook belangrijk te vermijden dat het de vraag zelf verhult. In het geval dat er een twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of over de oprechtheid van de verzoeker, stelt de uitdrukking van deze twijfel de verwerende partij niet vrij van zich af te vragen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging van de verzoeker. De verwerende partij heeft geen aandacht aan alle verklaringen van de verzoeker en beschikbare informatie besteden."

Verzoeker voert aan een oprechte inspanning te hebben geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en herhaalt dat hem het voordeel van de twijfel dient worden toegekend. Het verzoekschrift betoogt verder: "Zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Guinée."

Het verzoekschrift haalt aan dat er rekening dient gehouden te worden met “artikel 48/7”. *“Het is duidelijk dat verzoeker zijn aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend en de verklaringen van verzoeker zowel tijdens het eerste interview bij DVZ als bij het gehoor bij het CGVS samenhangend en zonder tegenstrijdigheden zijn geweest. Dus dient het artikel 48/7 in de zaak van Mijnheer Tr. toegepast worden.”.*

Het verzoekschrift vraagt dat, in het geval de Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, *“hem de subsidiaire bescherming wordt herkend in overeenstemming met het artikel 48/4, §2, van de wet van 15 december 1980.”.*

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de subsidiaire bescherming.

Het verzoekschrift betoogt verder dat artikel 3 van het EVRM het absolute recht bevat geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 van het EVRM voorziet geen enkel uitzondering (Vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 van 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat *“en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique”*, § 40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 van 19 juni 2001 dat artikel 3 van het EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermd wordt niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juni 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 - 155). Verzoeker vervolgt met verdere theoretische en algemene uitspraken aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst hierbij naar nog rechtsleer en rechtspraak (Cass. 16 maart 2000, in *T. Vreemdelingenrecht*, 2001, vol. 24 en in *Jaarboek Mensenrechten 1998 - 2000*, p. 31; EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russe, 4 december 2008 ; Saadi c. Italië, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991.).

Het verzoekschrift voert in een tweede middel een schending aan van *“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald. de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest"), artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.*

Verzoeker benadrukt zijn relaas op zeer spontane en gedetailleerde wijze te hebben afgelegd, voert aan veel documenten te hebben voorgelegd en stelt dat zijn relaas overeenstemt met de algemene informatie.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er grote vraagtekens zijn te plaatsen bij het verblijf van verzoeker in de Europese Unie en zijn definitief vertrek uit Senegal, stemt verzoeker te volharden in zijn verklaringen: *“Hij is voor de eerste keer in 2016 in Europa gekomen. Hij heeft met Brussels Airlines gereisd naar Brussels. Daarna is hij gereisd met Ryanair naar Italië. Zijn terugkeer werd geregeld door zijn vriend M.D., hetgeen de reden is waarom verzoeker geen details over zijn reis kent.”.*

Wat betreft zijn paspoort, stelt verzoeker dat zijn broer het niet heeft gevonden. Hij voegt eraan toe dat hij geen informatie over zijn persoon wenst achter te houden, in tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd door het CGVS.

Verzoeker volhardt andermaal in zijn verklaringen en bevestigt dat hij in de periode van december 2016 in Senegal was.

Verzoeker stelt zijn problemen tot in het detail te hebben verklaard en herneemt deze in het verzoekschrift.

Waar verzoeker tegenstrijdigheden wordt verweten tussen zijn verklaringen bij de DVZ en op het CGVS, stelt verzoeker dat, zoals bij veel asielaanvragers, zijn vragenlijst niet gelezen werd en hij verplicht werd om deze te ondertekenen zonder herlezing. Verzoeker voegt eraan toe dat niet uit het oog mag worden verloren dat het gehoor op DVZ plaatsvindt in slechte omstandigheden: *“haastig, met lawaai, meer personen in een zelf kantoor, soms geen herlezing, zonder advocaat, ...”*.

In dit verband stelt het verzoekschrift nog het volgende: *“Op dit moment, hebben de asielaanvragers nog geen contact met een advocaat gehad. Ze zijn dus niet bewust van het belang van dit vragenlijst in hun procedure en het belang van een herlezing. Veel asielaanvragers rapporteren fouten na herlezing met hun advocaat of met hun sociale medewerker aan het begin van het gehoor.”* Verzoeker verwijst nog naar *“de toepassing van de rechtspraak SALDUZ van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de asielprocedure. Deze rechtspraak wordt in correctionele zaak toegepast en eist dat een advocaat aanwezigheid moet zijn gedurende het hele gehoor.”* Het verzoekschrift is voorts van mening dat *“aangezien de bijstand van een advocaat voorzien is op het gebied van asiel, kunnen afgelegd verklaringen zonder advocaat en zonder controle op DVZ niet tegenworpen aan de asielaanvraag. Het is een schending van artikel 6 EVRM en schending van het recht op een eerlijk proces. Toch, zelfs indien dit beginsel niet kan toegepast worden op het gebied van asiel, dienen de asiel instantie bijzonder flexibel zijn betreffend het inhoud van deze vragenlijsten.”* Het verzoekschrift betoogt verder: *“De nationale instantie kunnen niet vergeten dat de omstandigheden van het gehoor op DVZ helemaal niet ideale zijn en dat fouten en misverstanden vaak werden gerapporteerd door asielaanvragers. Het komt ook voor dat er fouten op het bijlage 26 bestaan (identiteit van de betrokkene, geboortedatum of aankomstdatum). Op grond van deze situatie en met een zekere omzichtigheid, moet de beweerde tegenstrijdigheid worden beoordeelen. In casu, moet dit opmerking eenvoudig buiten beschouwing worden gelaten.”*

Verder meent verzoeker dat hem *“ten onrechte « vage » verklaringen verweten worden met betrekking tot de chronologie van de gebeurtenissen”* en verduidelijkt de feiten in zijn verzoekschrift: *“op 10 december 2016 heeft hij gehoord dat zijn vriendin M.T. zwanger was. Op 15 december 2016 heeft M.T. een abortus beslist uit te voeren. [verzoeker] denkt dat abortus op 16 december werd uitgevoerd. Op 20 december heeft [verzoeker] over de klacht gehoord. Sedert de door M.T.'s gezin ingediende klacht is het leven van verzoeker in gevaar in Senegal. Bijgevolg heeft hij de beslissing het land te verlaten genomen.”*

Verzoeker stipt andermaal aan dat abortus illegaal is in Senegal, haalt de geldende wetgeving in Senegal aan (stuk 3) en stelt dat arrestaties wegens illegale abortus frequent voorvallen in Senegal (stuk 4). Hij voert aan dat, rekening houdend met deze informatie, hij het risico loopt om slachtoffer van een oneerlijk proces te worden in geval van terugkeer.

Wat betreft M.T., heeft de tegenpartij volgens verzoeker geen correcte beoordeling van haar profiel gedaan. Verzoeker beaamt dat M.T. een vrije vrouw is. Hij verduidelijkt dat ze niet ver van zijn huis werkt, waardoor het gemakkelijk was voor hen om elkaar te ontmoeten.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat hij *“aanvankelijk tegen de abortus was maar M.T. heeft alleen de beslissing genomen een abortus uit te voeren. [verzoeker] heeft gezegd dat hij kinderen wilde.”*

Ter conclusie stelt verzoeker dat de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris-generaal onvoldoende zijn en dat deze zijn asielrelaas te streng heeft beoordeeld. Verzoeker voert aan dat, krachtens artikelen 197, 198 en 199 van de *“Handbook on Procedures”*, onjuiste verklaringen op zich geen voldoende reden zijn om de status te weigeren en heeft de interviewer de verantwoordelijkheid om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren.

In casu begaat het CGVS volgens verzoeker een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002), zonder rekening te houden met bepaalde verklaringen van verzoeker die zouden moeten leiden tot een versoepeling van de beoordeling van het relaas van verzoeker.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door de Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Het verzoekschrift stelt verder dat de argumentatie en redenering van verweerder niet overtuigend is en de bestreden beslissing niet voldoende is gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

Verzoeker haalt rechtspraak van de Raad aan: « *il peut être exigé, dans le cadre de cette procédure, que le demandeur d'asile produise à l'appui de sa demande des récits constants et dépourvus de contradictions de nature à en ruiner la crédibilité; que les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables* » (CE, 15 décembre 2009, n°X).

Bijgevolg, meent verzoeker dat de beslissing van CGVS niet voldoende en niet adequaat gemotiveerd is.

In hoofdorde wordt gevraagd “*de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen, In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker toe te kennen, In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren Alsook hem het voordeel van het tweede lijnsrechtsbijstand te verlenen en verzoeker vrij te stellen de kosten van de procedure te verdragen*”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende documenten:

“*FIDH, « Je ne veux pas de cet enfant, moi je veux aller à l'école » La prohibition de l'interruption volontaire de grossesse au Sénégal, december 2014 (uitreksels)*”;

“*Persartikel: Nouvelobs « L'avortement interdit au Sénégal : combien de bébés dans les décharges publiques? », 3 décembre 2013*”;

“*United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices – Senegal, 3 March 2017 (uitreksels)*”.

Ter terechtzitting legt verzoeker een medisch attest neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker vreest, ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, vervolgd te worden door het gezin van zijn (ex-)vriendin M.T., alsook door de Senegalese autoriteiten, omwille van de illegale abortus ondergaan door M.T. en de verboden relatie tussen hem en M.T.

2.4.2. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Indien verklaringen van de asielzoeker op zich een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling, kan op basis van zijn medewerkingsplicht worden verwacht dat deze alle nodige inspanningen levert om deze bewijzen voor te leggen. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

2.4.3. De Raad stelt vast dat verzoeker ook thans geen enkel objectief element neerlegt ter staving van zijn bewering dat hij na zijn verblijf in Europa (meer bepaald, Italië) in de periode eind mei - begin juni 2016 (gehoorverslag van het CGVS van 2 oktober 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 6) werkelijk is teruggekeerd naar Senegal, dit terwijl verzoekers voorgehouden asielrelaas zich afspeelt in december 2016, in Dakar, Senegal.

2.4.4. Verzoeker vermeldt geen problemen aan de grens waaruit kan afgeleid worden dat hij in het bezit was van zijn paspoort met Schengenvisum. Verzoekers uitleg aangaande zijn paspoort, *“Toen ik uit Senegal ging om hier te komen, door de omstandigheden, weet ik niet meer waar het is.”* (CGVS-verslag, p. 8), is bezwaarlijk ernstig nu niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate achteloos zou zijn over dergelijk belangrijk document. Evenmin is het aannemelijk dat verzoeker geen enkel stuk ter bevestiging van zijn reis, zoals vliegtickets of een bevestigings-e-mail, kan terugvinden (CGVS-verslag, p. 13). Dit klemt te meer nu verzoekers broer er wel in geslaagd was verzoekers rijbewijs te vinden en op te sturen (CGVS-verslag, p. 16), hoewel hij eerder stelde dat zijn broer zijn papieren gezocht heeft, maar niets kon vinden (CGVS-verslag, p. 13). Hiermee geconfronteerd, antwoordde verzoeker weinig overtuigend, *“Dat weet ik niet, hoe het gelukt is, misschien niet goed gekeken.”* (CGVS-verslag, p. 16). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker belang hecht om per auto te rijden in België maar niet om zijn paspoort niet neer te leggen terwijl uit zijn verklaringen kan blijken dat verzoeker met zijn paspoort is uitgereisd. De Raad kan dan ook vaststellen dat verzoeker, na zijn zakenreis in Italië eind mei – begin juni 2016, niet aantoonbaar in werkelijkheid te zijn teruggekeerd naar Senegal, noch dat verzoeker op 3 februari 2017 naar België is gekomen vanuit Senegal. Aldus komt de essentie van verzoekers asielrelaas dat zich afspeelde in december 2016 in Dakar, op de helling te staan nu er geen redenen zijn waarom hij niet kan aantonen teruggekeerd te zijn naar Senegal en uit wat volgt blijkt hij hierbij ernstig tekortschiet in zijn medewerkingsplicht.

2.4.5. De ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde terugkeer naar Senegal blijkt niet enkel uit het gebrek aan documenten die gemakkelijk konden voorgelegd worden, maar wordt bevestigd door verzoekers vage, verwarrende en tegenstrijdige verklaringen aangaande deze terugkeer. Zo verklaarde hij naar Senegal teruggekeerd te zijn in april (CGVS-verslag, p. 6, p. 11), terwijl hij eerder stelde dat hij in de periode eind mei - begin juni in Italië was geweest, om er met zijn zakenpartner M.D. computeronderdelen te bekijken (CGVS-verslag, p. 8-9), en na 12 à 13 dagen terugkeerde naar Senegal (CGVS-verslag, p. 6). Hierbij dient opgemerkt dat blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat verzoeker over een Senegalees paspoort beschikt, geldig van 5 mei 2014 tot 4 mei 2019, waarmee hij op 24 mei 2016 in de Italiaanse diplomatieke post in Dakar een Italiaans visum C voor de Schengenzone verkreeg, geldig voor 6 dagen in de periode van 25 mei 2016 tot 14 juni 2016.

Verzoeker kon aldus niet naar Senegal zijn teruggekeerd op basis van dit document. Verzoeker verklaarde dienaangaande zelf dat hij zijn vingerafdrukken – waaraan de informatie via het PRINTRAK-systeem gelinkt is – had gegeven op de Italiaanse ambassade (CGVS-verslag, p. 12). Verder slaagde verzoeker er niet in gedetailleerd te vertellen over zijn voorgehouden terugreis naar Senegal, doch bleef steken in vage en ontwijkende verklaringen als: *“Dus in 2016 heeft u Italië verlaten. maar van welke luchthaven?”*, *“Om terug te gaan naar senegal? Welke ik dan nam?”*, *“Dat zijn toch simpele vragen?”*, *“De luchthaven weet ik niet meer, maar het was een directe vlucht”*, *“Welke luchtvaartmaatschappij?”*, *“Dat weet ik niet meer”*, *“Noch de datum?”*, *“Het was begin april, die gaf ik u al, het was 12-13 dagen. Het is al wat lang geleden.”* (CGVS-verslag, p. 11). Dat verzoeker, een veelzijdig zakenman en kunstenaar, van geen enkel detail op de hoogte is en blijft steken in ontwijkende en vage verklaringen omtrent zijn terugkeer naar Senegal, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn loutere beweringen hieromtrent.

2.4.6. Verzoekers beweerde reis van Senegal naar België in februari 2017 komt eveneens verzonnen voor, nu verzoeker frappant tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt hieromtrent. Zo stelt verzoeker bij het CGVS dat hij in februari 2017 met Brussels Airlines naar België reist en een vals Senegalees paspoort gebruikt onder de naam W. (CGVS-verslag, p. 10), terwijl verzoeker op de DVZ nog aangaf dat hij de naam van de luchtvaartmaatschappij niet kende en dat hij de grens overschreden heeft op een legale manier, met zijn eigen identiteitskaart (verklaring DVZ, punt 31). Hiermee geconfronteerd door de dossierbehandelaar bij het CGVS, antwoordde verzoeker in eerste instantie ontwijkend, doch stelde even later dat hij legaal naar België gekomen was, hetgeen dan weer geheel strijdig is met zijn bewering met een smokkelaar en vals paspoort naar België te zijn gekomen (*“De eerste keer heeft u verklaard dat u met uw eigen identiteitskaart gereisd bent naar België, u heeft het nergens over een vals paspoort?”*, *“Ik heb de vraag niet goed begrepen.”*, *“Dus nu heeft u gezegd dat u naar België gereisd bent met een paspoort op de naam W.?”*, *“Ja klopt”*, *“Dus de eerste keer heeft u gezegd dat u legaal reisde op 2/2/2017 met uw id.kaart en u heeft het niet over paspoort”*, *“Op de luchthaven, kan met niet passeren, met een simpele id.kaart, ze vragen u een paspoort, de persoon vroeg me welk document ik had.”*, *“Maar de vraag is nochtans erg specifiek, u heeft gezegd, op de vraag hoe de grens overschreden wordt, legaal met mijn identiteitskaart”*, *“Dat verwondert me, die dag, heeft men gevraagd en ik zei, ik ben legaal gekomen.”*, *“U heeft toen ook gezegd dat u van Dakar, naar Brussel de naam van de luchtvaartmaatschappij niet weet”*, *“Mijn tweede reis”*, *“Ja?”*, *“Nu weet ik het terug, Brussels airlines, dat is de enige die ik kon nemen.”*, CGVS-verslag, p. 11). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken tonen aan dat verzoeker aldoor tracht zijn verklaringen aan te passen aan de vraagstelling terwijl van hem verwacht wordt dat hij waarheidsgetrouw en eenduidig de feiten uit zijn leven vertelt en toelicht. Dit is dus niet het geval.

2.4.7. Gelet op de afwezigheid van enig objectief element ter ondersteuning van verzoekers terugkeer naar Senegal en zijn ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen hieromtrent, hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers beweringen te zijn teruggekeerd naar Senegal na zijn zakenreis in Italië eind mei – begin juni 2016. Het door verzoeker terechtzitting neergelegde medisch voorschrift, opgemaakt te Dakar, Senegal op 10 juli 2016, kan bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Het stuk betreft de eenvoudige mededeling dat verzoeker 5 dagen rust moet nemen, wat bezwaarlijk een officieel stuk is dat zijn verblijf in Senegal kan aantonen.

2.4.8. Gezien verzoekers voorgehouden problemen zich afspelen in december 2016 in Dakar, Senegal, en verzoeker zich op dat moment nog binnen de grenzen van de Europese Unie bevond, kan de Raad dan ook geen geloof hechten aan verzoekers beweerde vrees voor vervolging in Senegal. Dit klemt des te meer gezien verzoekers voorgehouden asielaanvraag geenszins aannemelijk is, nu (i) verzoeker wijzigende verklaringen aflegt aangaande de datum dat hij hoorde dat M.T. zwanger was en de datum dat verzoeker en M.T. uit elkaar gingen (CGVS-verslag, p. 3, p. 7, p. 14); (ii) verzoeker slechts oppervlakkige verklaringen aflegt over (zijn gevoelens voor) M.T. (CGVS-verslag, p. 17, p. 22) en de context van zijn problemen door zijn relatie met M.T., met name dat M.T. een afstammeling is van de invloedrijke Tijane-familie, welke gekant is tegen hun relatie (CGVS-verslag, p. 20-23); (iii) het niet aannemelijk is dat M.T., die afkomstig is uit een streng religieuze familie, verzoeker overtuigt om abortus te plegen (CGVS-verslag, p. 17-18); (iv) noch dat verzoeker de abortus in eerste instantie weigert beweerdelijk omwille van zijn geloof, terwijl hij slechts vaag en dubbelzinnig kan aangeven wat de Islam zegt over abortus (*“Over abortus, ik heb de islam niet goed bestudeerd, maar wat ik gehoord heb, volgens prekers, sommige zeggen het is niet erg, andere wel.”*, CGVS-verslag, p. 18); (v) hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen dat een huwelijk tussen hem en M.T. voor de familie minder erg zou zijn dan een abortus, dat het in Senegal niet verboden is om zonder de toestemming van de ouders te huwen (CGVS-verslag, p. 20-21) en verzoeker reeds verklaarde te willen huwen met M.T. en er al met

haar over gepraat te hebben (CGVS-verslag, p. 17); (vi) het evenmin valt te rijmen dat verzoeker de wet omtrent abortus in Senegal pas in België opzocht, terwijl hij in Senegal beweerdelijk twee maanden ondergedoken leefde en gezocht werd door de politie omwille van zijn medewerking aan de abortus (CGVS-verslag, p. 13-16). Voorts kon verzoeker ook terechtzitting niet toelichten waarom hij in de onmogelijkheid zou zijn om aan te tonen dat de dokter die de beweerdelijke abortus had uitgevoerd, inderdaad dat gerechtelijk vervolgd werd. Evenmin kan hij zijn bewering dat M.T. werd uitgehuwelijkt aantonen, zelfs het bestaan van deze vrouw toont verzoeker niet aan, noch dat hij een relatie had met haar. Verzoeker blijft over de hele lijn bij loutere beweringen die hij niet nuttig noch voldoende kan toelichten of aannemelijk kan maken.

2.4.9. Uit verzoekers verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat hij medewerking aan een illegale abortus in Senegal heeft verleend. Aldus zijn de rapporten en artikels “*FIDH, « Je ne veux pas de cet enfant, moi je veux aller à l'école » La prohibition de l'interruption volontaire de grossesse au Sénégal, december 2014 (uitreksels)*”, “*Persartikel: Nouvelobs « L'avortement interdit au Sénégal : combien de bébés dans les décharges publiques? », 3 décembre 2013*” en “*United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices – Senegal, 3 March 2017 (uitreksels)*” die handelen over (de gevolgen van) het uitvoeren van illegale abortus in Senegal, niet dienstig ingeroepen. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

Het argument in het verzoekschrift dat er “*geen informatie over de situatie van «enceinteurs » in Senegal is in het administratief dossier*” wordt om dezelfde redenen evenmin dienstig ingeroepen.

2.4.10. De door verzoeker bij het CGVS neergelegde documenten – een Belgisch rijbewijs en een Senegalese identiteitskaart – tonen slechts verzoekers identiteit aan, welke hier niet wordt betwist.

2.4.11. Waar het verzoekschrift een schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aanvoert, merkt de Raad op dat artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie een verplichting betreft in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie, zodat de schending van dit artikel, als zodanig in onderhavige procedure niet dienstig wordt aangevoerd.

2.4.12. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden voert verzoeker aan dat zijn vragenlijst niet gelezen werd, hij verplicht werd om deze te ondertekenen zonder herlezing en dat het gehoor op DVZ plaatsvindt in slechte omstandigheden: “*haastig, met lawaai, meer personen in een zelf kantoor, soms geen herlezing, zonder advocaat, ...*”. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken over het verloop van het gehoor bij de DVZ, maar dat hij – behalve een aanpassing van de datum waarop hij zou gehoord hebben dat zijn vriendin zwanger was – stelde dat er geen fouten waren gebeurd in zijn interview bij de DVZ. Ook in het verzoekschrift licht verzoeker niet concreet toe dewelke van zijn verklaringen niet werden genoteerd zoals hij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het volstaat niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd.

Voorts benadrukt de Raad dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (zie RvS 14 maart 2005, nr. 141.946; RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Wat betreft het aangehaalde arrest “*Salduz*” van het EHRM, merkt de Raad op dat het arrest inzake “*Salduz*” een strafprocedure betreft. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat het recht op bijstand van een advocaat zoals gesteld in de zaak “*Salduz*” *mutatis mutandis* geldt in zijn zaak vermits verzoeker geen “*verdachte*” is bij het onderzoek naar zijn asielaanvraag en hij ook niet werd “*ondervraagd*” door de “*politie*” doch enkel door de asielinstanties werd gehoord teneinde zijn asielaanvraag toe te lichten. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de aanvrager van een recht op internationale bescherming in de eerste plaats zijn aanspraak op dit recht dient aan te tonen.

2.4.13. Waar verzoeker in het verzoekschrift herhaaldelijk rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhaalt, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

2.4.14. Verzoeker beperkt zich tot het citeren van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen en de rechtspleging, maar licht niet toe hoe dit artikel werd geschonden door de bestreden beslissing. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Dit is *in casu* niet het geval.

2.4.15. Daar waar in het verzoekschrift overigens wordt gesteld, "*Zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Guinée.*" en "*Het is duidelijk dat verzoeker zijn aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend en de verklaringen van verzoeker zowel tijdens het eerste interview bij DVZ als bij het gehoor bij het CGVS samenhangend en zonder tegenstrijdigheden zijn geweest. Dus dient het artikel 48/7 in de zaak van Mijnheer Tr. toegepast worden.*", ziet de Raad niet in hoe dit gerijmd kan worden met verzoekers persoon en asielrelaas. De Raad gaat er dan ook van uit dat het hier een onzorgvuldigheid en materiële vergissing betreft.

2.4.16. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn asielmotieven, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het opwerpen van losse beweringen en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM, alsook artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, die inhoudelijk overeenstemmen met artikel 3 van het EVRM, worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, ter zake niet toelaat tot een beoordeling over te gaan.

2.5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK